

West-Brabant: nieuwe stap in samenwerking

door Peter Ullibroeck

BREDA – De achttien gemeenten in West-Brabant en het Zeeuwse Tholen gaan hun samenwerking intensiveren.

De gemeenten, die al enkele jaren gezamenlijk opereren onder de naam 'De West-Brabantse vergadering', zijn van plan in Etten-Leur een kantoor te openen waar zeven bestaande regio-organisaties worden gehuisvest onder de noemer 'West-Brabanthuis'.

Veel van die organisaties, zoals het SES (Sociaal Economische Samenwerking) en het MARB (Milieu- en Afval Regio Breda) zitten nu nog verspreid in de regio. Het SES bijvoorbeeld in Roosendaal, het MARB in Breda.

De Bredase wethouder Wilbert Willems ziet louter voordelen aan centrale huisvesting in Etten-Leur. „Door de regeling kunnen de ver-

schillende onderwerpen waarvoor tot nu toe aparte samenwerkingsverbanden waren, beter op elkaar worden afgestemd. Bovendien maken we op deze manier ook een efficiëncyslag: één organisatie is goedkoper dan allemaal aparte kantoorruimtes.”

Of alle gemeenten er ook zo over denken, moet nog blijken. In november nemen alle gemeenteraden een besluit. Pas als op alle gemeentehuizen groen licht wordt gegeven, wordt een huurovereenkomst voor het nieuwe kantoor gesloten. De regionale samenwerking tussen de gemeenten in West-Brabant heeft de afgelopen jaren meer en meer vorm gekregen, maar blijft tegelijkertijd ook een delicate kwestie. Veel gemeenten zeggen dat ze voor samenwerking zijn, maar zijn ondertussen als de dood dat dat ten koste gaat van hun lokale autonomie.

@ Kijk voor het laatste nieuws ook op: www.bndestem.nl

5

KERAMIEK

Het is geen alchemie. Er is geen geheim. Iedereen mag het recept weten, maar vakmanschap en perfectie ontstaan pas na jarenlang heel hard werken en heel veel experimenteren.

Deukbekerbakkerij veroverd de wereld

In 1975 nog een keramische knipoog: de deukbeker.

Anno 2010 een wereldhit.

Per jaar worden er 200.000 gebakken. In Terheijden.

door Leon Krijnen
leon.krijnen@bndestem.nl

Deukbekers heten ze in Nederland, *fake, crushed, crumpled of crinkled cups* in het Engels en in het Frans *tasses froissées, écrasés of plissé*. Plastic koffiebekertjes uit de automaat die iedereen wel eens in z'n handen heeft gehad. Om ze, als ze leeg zijn, krakend samen te knijpen. Verfrommeld levensrecht geïmiteerd in glanzend keramiek. Ze worden via webwinkels over de hele wereld verkocht. Gegoten, gegla-

zuurd en afgebakken in een atelier in de tuin van twee panden aan de Raadhuisstraat in Terheijden. Ze zijn door de jaren geëvolueerd. De miljoenen die afgelopen 36 jaar geproduceerd zijn, hebben allemaal wel één ding gemeen: op de onderkant staat het sierlijke initiaaltje van Rob Brandt. De poort naast de twee onopvallende gevels gepasseerd, kom je via de flora die in een glossy als stadstuin beteld zou worden, in het atelier. Gigantisch, ingericht en afgewerkt als een industriële loft in Soho of Chelsea, op Manhattan. Centraal staat een drie meter hoge roestige raket, van het model waarin Kuifje en Kapitein Had-

ren-50 mokken. Wit met een paar barstjes erin, zoals babyboomers ze van de kleuterschool kennen. Een levensgroot scharnier van kerensenhout als kamerscherm, een twee meter hoge Chinese vaas. Een roestige kinderdriveliër uit de jaren dertig, een masker, industriële verlichting. Kunst en kitsch, antiek en modern, die niets met elkaar te maken hebben, maar samen een perfect geheel vormen. Daar moet een vrouw mee te maken hebben. Korrie Brandt is een vrolijke wervelwind, vijf jaar jonger dan haar man, bij vlagen de voculaire van een Rotterdamse bootwerker. Zij geeft kooklessen in het huis aan de straat, kijkt terug op een carrière als stiliste. Van kookboeken. Tientallen kookboeken, honderden artikelen in kookbladen werden door haar voorzien van de juiste potten en pannen, de settings en de gerechten. Ook met de raket gedooft, ademt het geheel een gezellige warmte uit. Passend bij een atelier waarin verschillende uit de kluiten gewas-

'Het blijft altijd uitkijken voor namaak. Meestal proberen we te schikken'

Rob Brandt

200.000

porseleinen deukbekers leverde de deukbekerbakkerij van Rob Brandt in 2009 wereldwijd af.

Een verse batch van weer een paar honderd nieuwe, nog warme deukbekers, klaar voor verpakken na een nacht in de oven. foto Thom van Amsterdam

'Het blijft altijd opletten voor namaak van de bekere'

Rob Brandt heeft al verschillende rechtszaken over het patent op zijn bekere gewonnen. Recent moesten V&D en Marskramer onmiddellijk stoppen met de verkoop van deukbekere. De voorzieningenrechter van de rechtbank Haarlem bepaalde dat de warenhuizen inbreuk maakten op de auteursrechten van Rob Brandt. In beide zaken stelde de rechter vast dat de deukbeker door zijn specifieke vormgeving onder bescherming van de Auteurswet valt. De totaalindruk van de bekere van V&D en Marskramer is

volgens de rechter gelijk aan het oorspronkelijke ontwerp. Omdat de beker van Brandt een grote bekendheid geniet, achtte de rechter het waarschijnlijk dat de warenhuizen het ontwerp hebben overgenomen van Brandt. In beide gevallen moesten de bekere daarom binnen 24 uur uit het schap verdwijnen. Rob en Korrie proberen altijd te schikken als ze imitaties van hun producten ontwaren. „Maar als dat niet lukt, dan spannen we altijd een rechtszaak aan. Bijvoorbeeld in Frankrijk kan dat

jaren duren. Zouden we dat niet doen, dan verklaar je jezelf vogelvrij. Verder liggen we er niet wakker van, de wereld is zoals hij is.” In de Franse streek Lot hebben ze een huis annex een oude limonade-fabriek gekocht. De oven en het atelier zullen op termijn daarheen verhuizen. Rob en Korrie Brandt zijn nu bezig met de restauratie van het vervallen complex. „Niet dat we nu uit Terheijden weg willen, maar we zullen op onze oude dag wel vaker daar dan hier zijn.”

meer nieuwe dingen? Verroest! We hebben er al twee koffie uit gedronken, maar ze blijken van keramiek, inclusief de namaak barstjes. „Kijk”, lacht Brandt, „als ze nu allemaal zo goed maken dat niemand het ziet, dan ben ik pas echt en helemaal honderd procent tevreden.”

Hans Mauritz ziet verband tussen moorden op Ran en Tinka

door Hessel de Ree

DONGEN – Meer dan zes jaar was Hans Mauritz dag en nacht bezig met onderzoek naar de moord op zijn cafévriend Ran Biemans. Hij kon maar niet geloven dat de in België veroordeelde weduwe Els L. daadwerkelijk betrokken was bij het gruwelijke misdrijf. Dat hij uiteindelijk tot de conclusie moest

komen dat dit toch het geval was, verbijsterde hem uiteindelijk minder dan de criminele setting waarin het misdrijf plaats had en het netwerk van leugens en bedrog waarop hij stuitte. „Ze hebben me steeds op een dwaalspoor willen brengen.” Mauritz bouwde in honderden gesprekken een hechte band op met Wilco I. de Zevenbergse sportschoolhouder en oud-

minnaar van Els, die als mede-hoofdverdachte vrijgesproken werd voor de moord. Mauritz zegt nu zeker te weten hoe de vork in de steel steekt: „Bij de moord zijn betrokken een opdrachtgeefster, een moordmakelaar, twee huurmoordenaars en nog een vijfde speler. Twee van de vijf, met wie ik heb gesproken, staan volledig achter mij. Men moet het boek maar lezen.”

Mauritz ontdekte tot zijn grote schrik ook dat zijn steenrijke vriend Ran Biemans 'tot over zijn oren in de drugs wereld zat'. Via diens bekende groothandel in sportprijzen zouden volgens Mauritz jarenlang internationale drugstransporten zijn verricht door diverse misdadaandbendes. Het speurwerk bracht de auteur naar zijn zeggen in contact met talrijke zware criminele uit West-Brabant en de Randstad. „Maar uiteindelijk”, zo weet hij zeker, „ligt daar

Hans Mauritz voor het appartement in Meerle waar zijn cafévriend Ran Biemans op 2 juni 1998 werd vermoord. foto Robert van den Berge/het fotoburo

niet de oplossing. Iedereen dacht dat er veel meer achter de moord zat, maar dat is niet zo.” Tijdens het onderzoek stuitte Mauritz naar zijn zeggen op nauwe

verbanden tussen de zaak Biemans en de moord op Tinka van Rooij, de Bredase vrouw die was betrokken bij wietkweek. Een van de onthullingen die de

auteur zijn lezers zegt te bieden, is 'dat de echte moordenaar van Tinka nog vrij rondloopt'. De schrijver sprak in de gevangenis ontelbare malen met Arno N., de man uit Made die samen met drie medeverdachten is veroordeeld voor het plannen en uitvoeren van de moord. Hij is volgens Mauritz echter ten onrechte veroordeeld als hoofd dader. „Arno heeft de zaak mede voorbereid, maar op het laatste moment durfde hij niet”, is alles wat de auteur voorafgaande aan de publicatie erover kwijt wil. Namen 'van de echte dader(s)' noemt hij niet. „Dat zou levensgevaarlijk zijn.”

www.deoordopjesmoord.nl

Ouders van Tinka balen van boek

De ouders van Tinka van Rooij zijn boos en verdrietig om het boek van Hans Mauritz. Ze geloven niet dat justitie de echte moordenaar van hun dochter heeft laten lopen. „Mocht er nog een verdachte in het spel zijn dan willen we niets liever dan dat deze man wordt aangehouden. Dan moet er inderdaad een nieuw proces komen, ook al zou dat het beeld van mijn dochter schaden. Maar in al onze gesprekken met de schrijver hebben we nooit enig bewijs gezien. Arno N. heeft bekend. Hij gaat toch niet zomaar achtien jaar zitten?”, reageert vader Cees van Rooij. Moeder Ria zegt 'ziek te zijn van het boek': „Mauritz is wat mij betreft een zelfingenomen sensatiezoeker die zijn eigen waarheid creëert en die alleen maar publiciteit voor zijn boek zoekt”.

'Por Dios' stripblad voor het hele gezin

door Henk van Ingen
henk.vaningen@bndestem.nl

OOSTERHOUT – Nadat hij *Eppo* met succes nieuw leven in heeft geblazen, komt de Oosterhoutse uitgever Rob van Bavel met nog een nieuw stripblad: *Por Dios*. Het maandelijkse tijdschrift (*Eppo* verschijnt tweewekelijks) is bedoeld voor het hele gezin en ligt op 2 november voor het eerst in het schap. Groot verschil met *Eppo* is dat *Por Dios* uitsluitend complete verhalen bevat van onder andere Storm, Franka, Lucky Luke, Agent 327 en Blueberry. Het blad wordt aangevuld met 20 tot 25 bladzijden korte verhalen van bijvoorbeeld Elsie, De Stangasten en Familie Fortuin. Ook De Generaal keert terug. De strip van de al jaren geleende overleden tekenaar Peter de Smet is digitaal geresurrectioneerd en opnieuw ingekleurd. „Waar *Eppo* zich richt op volwassenen is *Por Dios* voor het

De cover van de eerste 'Por Dios'.

hele gezin. Een ander verschil is dat in ons nieuwe maandblad alleen eerder gepubliceerde strips staan, terwijl *Eppo* alleen nieuw materiaal bevat”, aldus Van Bavel.

De Oosterhouder verwacht daarom niet dat *Por Dios* ten koste gaat van *Eppo*. „Ik zie het blad als een aanvulling. Veel lezers vragen of *Eppo* niet wekelijks kan verschijnen. Dat is helaas niet mogelijk. Maar met *Por Dios* erbij hebben ze drie stripplannen per maand.” Voor oudere striplezers zal *Por Dios* geen onbekende naam zijn. De ondertitel van het voormalige stripplad *Pep* was namelijk 'Por Dios ('Jeetje' of 'Bij God')', wat een blad! „Ik wilde het geen *Pep* noemen, want we hebben al *Eppo* terugggebracht. *Por Dios* is een prachtige, stijlvolle naam en bovendien een mooie knipoog naar de oude *Pep*.” *Por Dios* kost € 4,95, telt 68 pagina's en verschijnt in een oplage van 35.000. Het eerste nummer bevat als compleet verhaal *De robots van Danderzei* uit de serie Storm, aangevuld met korte verhalen van onder andere Agent 327 en De Generaal.